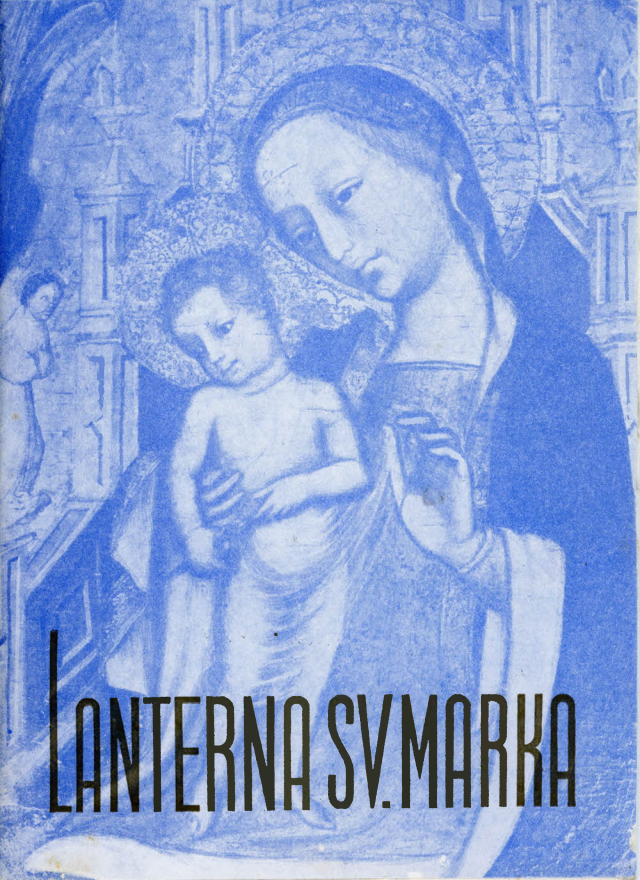
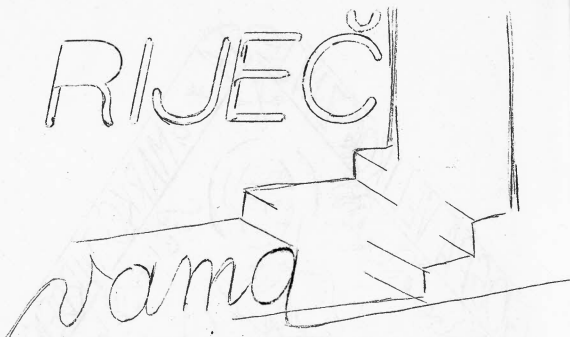

LANTERNA SV. MARKA

Pred par dana došla je u pohod Opatskoj Riznici mlada obitelj "vukući" za sobom, ništa manje, nego petero dječice. Svi jedan drugom do uha.

Bio sam upravo ganut i pozdravio sam mladu majku s riječima: Gospodjo, najradije bih Vam poljubio ruku uvođeci Vas u ovu Zbirku...

A onda me stisla tuga oko srca pomišljajući na ovaj naš grad, na ova naša okolišna mjesta! Gdje god se okrenemo vidimo da su nam ulice gotovo prazne, da se obitelji svode na jedno-dva djeteta. Usto pak nam "standart" silno raste. Prošećite se našim stanicama, našim selima i da se čudom čudite odkuda našem svijetu toliki napredak i razvitak u svakom materijalnom blagostanju i biranom načinu života i življenja.

Za to moramo uskliknuti: Bogu hvala! Živimo u epohi, kad je čitav svijet krenuo neslućenom boljitku, razvitku, napredku. Zasigurno je to rezultat novih vremena i živog zalaganja kao i inozemnih žr-

tava našeg svijeta - ali čini mi se da je kod mnogih i "rezultat" sudbonosnog loma sa dosadašnjim načinom oviteljskog života u kojemu su djeca i to mnogobrojna zauzimala prvo i najvažnije mjesto. Toga - čini se - danas nema.

Gledajte naše utakmice, naše izlete, naša putovanja i gotovo luksuz na našoj malobrojnoj djeci bez obzira dali smo u gradu ili na selu.

Kako je tragično ustvrditi činjenicu da nam s broj stanovnika povećava i katolika, a da iz godine u godinu biva sve manji broj polaznika vjeronauka, manje prvopričesnika, a eto - nakon punih pet godina gotovo ne možemo održati biskupov pohod s Krizmom! Dakako, postavljaju se problemi i za postojanje nekih školskih ustanova.

Svi smo se prorijedili, vjerski život dosta zanemarili, a skućili smo bogatstvo, radost i blagoslov djece na uski krug "jedno-dvoje" - mučeci se iz petnih žila da ovim razmaženim "lutkama" pružimo i više od onoga što nam ekonomske mogućnosti dopuštaju.

Dakako, i djeca iskorištavaju takovu našu obiteljsku situaciju. Povećavaju samovolju, veoma često oni diktiraju roditeljima svoju volju i zahtjeve na takav način da dovode ukućane u nemoguću situaciju bijesa, nervoze, napetosti.

Netko reče da nam je Korčula postala grad starih. Imamo bezbroj problema osamljenih staraca, nećemo ni govoriti o bolesnicima. Svaki dan se pojavljuju novi slučaji.

Prihvaćamo sve više ovo novo vrijeme velikog svijeta koje rješava probleme starosti sa domovima, staračkim kućama i tomu slično. Na taj način riješili smo nekoliko problema i u našoj sredini. Naš Dom staraca sa svojom upravom je u tom primjeru, ali nema mogućnosti, puno i efikasno riješi-

šiti sva takova pitanja.

Davno su nam stari govorili: Toško kući u kojoj se ne čuje dječja drčka i starački kašalj! Čini se da se obojoga želimo danas riješiti. Znači da hoćemo neke nove forme života i društvenih nutarnjih odnosa koji donose u stvari najteži problem, najgoru otuđenost i - izumiranje.

Mi kao vjerska zajednica ne možemo stajati kraj toga skrštenih ruku. U "negativnom" smislu riječi preko Banke Sv. Jozipa činimo što možemo. Ali u pozitivnom smislu riječi potrebno je da se svi mi kršćani već jednom pokrenemo. Trebaju naši mladi bračni parovi promisliti dali žele kršćanski život i udovoljiti svom obiteljsko-bračnom pozivu s time da im zajednica bude zaista kolijevka novih ljudskih i nebeskih stvorenja, a ne grobnica - ne daj Bo že - "klačnica" ili svašta drugo samo ne ono što traži žrtve i odricanja, ali što ujedno pruža najviši domet zadovoljstva i Božjeg blagoslova u novom naraštaju stvorenog s Bogom i njegovom svetom voljom kroz bračni normalni i sveti život.

Dok mislimo na sve ovo ne možemo se otrgnuti od pomisli i na ovo novo turističko ljeto. Znamo kako nam najveći dio mladeži i drugih ulaze u turističku službu mnogovrsnog izgleda. Za mnoge mlade znači to otupiti volju i ljudsko-kršćanski smisao za brak i naročito brojnu obitelj. Nije bez razloga s ovim spojena bolna pojava da nam kršćani u velikom broju izbjegavaju sakrament sv. ženidbe. Pa traže tonigu. Vol. petka i zavaravaju se kako su "dobri" kršćani. I tako plovimo sve više i dublje prema budućnosti koja nam nije ružičasta.

Pokušat ćemo odmah uz blagdan sv. Todoru unijeti u naš grad srebrno-zlatni lik Bogorodice Velikog Zavjeta iz Solina - da nas njezina prisutnost pokrene, gurne, podsjeti, gane i barom pruži ozbilj-

nih misli i odluka kako da popravimo ovako negativno predosjećanja u našoj sredini.

Gospa je ovaj naš svijet, ovaj naš narod, ovaj naš grad i otok već 1600 godina živo vodila i sve to podržavala iz generacije u generaciju da se očuvamo, da ostanemo kao ljudi i kršćani budemo ovdje i da ovdje ostanemo. U ovoj njezinoj posjeti vruće ćemo je za to moliti. Neka nam njezin pohod bude prigoda da se zamislimo, vratimo i obnovimo i na ovom području svoje misli, odluke i praksu kojom ćemo opravdati pred poviješću, Božjim sudom i ovaj naš "danas" i našu vjernost prahu djedova.

Naš Jubilej 100 god. prijenosa smrtnih ostataka "blaženog" Marka u Pupnatu neka nas podsjeti jednako na naše podlaganje volji Božjoj i osluškivanju Božjeg zova kojeg nam Bog neprestano upućuje na bezbroj načina - samo ako hoćemo i želimo - to čuti i prihvatiti u vjeri, u braku, u obitelji.

Unatoč što je ljeto, što nas prate stotine znatiželjnih turističkih očiju: koristimo ovu prужenu svetu prigodu i prihvatimo Božji zov. Čuti Bo ga i zadržati ga u dobrom i čistom srcu - sigurno - je najviši domet stvarnog ljudskog srca i življenja u vremenu i za vječnost.

29.VII uvečer-nakon završetka Procesije sv.Todora
građanskog Zaštitnika
SVEČANO SE UNOSI U KATEDRALU GOSPIN LIK i izlaže
se vjernicima na štovanje.

T R O D N E V L J E

30.VII -subota- u 18 s. : GOSPA I NAROD
Dolaze Gospi na poklon vjernici župe
ŽRNOVO uz pjevanje Marijanskih pjesama.
Koncelebracija, Zajednička pričest te na

kraju predavanje:Gospin prolaz Pa-
lestinom s projekcija,drži Don Bo-
žo Baničević.

31.VII -nedjelja- u 18 s. : GOSPA I OBITELJ
Dolaze Gospi na poklon vjernici žu-
pe LUMBARDA uz pjevanje Marijanskih
pjesama.Koncelebracija,Zajednička
pričest te na kraju recital:Gospa i
Korčula,izvodi mladi Korčule.

U 20,30s. Bachovo veče,drže Branka Požgaj
violina i Neven Požgaj violončelo.

1.VIII. -ponedjeljak- u 18 s.:GOSPA I CRKVA
Dolaze na poklon vjernici župe RA-
ČIŠĆE i ČASNE SESTRE uz pjevanje
Marijanskih pjesama.Koncelebraci-
ja,Zajednička pričest te na kraju
prikaz i upis vjernika u zajednicu
Molitvenog Jedinstva sa Majkom Te-
rezijom i o.Āntom Gabrićem-uz raz-
laganje i projekcije don Luke Depolo.

2.VIII -utorak- u 18 s. DAN PORCJUNKULE
Koncelebracija uz propovijed don
Mira Jovanovića župnika iz Solina,
Potpuno oprostjenje te Proccsija na
pijaci s Likom Gospe Velikog Zav-
jeta,sa svijeoćama i Bratimima.

OVIH SVETIH DANA OČEKUJE NAS DAKLE KRIST,GOSPA-
ORNOVA VJERE PO LJUBAVI ! DOBJITE !!

DANIAS

vjerovati ili ne?

Takova se dilema danas nameće kao pitanje svakom čovjeku. Naizgled se nameće između dva svijeta: ovog zemaljskog i onog nebeskog i ne mogu kraj njih prolaziti, a da se ne pitam o mojoj vjeri.

Jednako tako hodajući životom susrećem se i sudaram se sa određenim ideološkim stavovima što ih ljudi ostvaruju u životu do tolike mjere da se moram pitati: dok hodam između dva pogleda na svijet i život - kako to da me moja vjera neprestano uči ljubavi prema svima, darivanju ove naše ljudske dobrote svakom čovjeku pa i "neprijatelju"? U isto doba kraj mene prolaze mase mojih suvremenika koji odbijaju "aktivnu koegzistenciju" i odbijaju pravo priznavanje osobnih i društvenih vrijednosti moje vjere koju želim ja nositi kroz zajednički hod.

Ne kašim osudjivati suprotne stavove i motive mojih prijatelja. Dok je ljudska aktivnost pozitivna - sve je dobro. Ona je pluralistička - i to je dobro. Nama je problem da znamo se međusobno poštovati, plemenito dopuštati raznolikost i sa raznih puteva težiti jednakim ili sličnim

dobrim ciljevima.

Mene je posebno s tog pogleda ohrabrio članak u "Glasu Koncila" od 5. lipnja ove godine. Naslov je članka: "Proletarijat ipak u Crkvi". Naše društveno periferne klase "sastavljene od seljaštva i radnika nosioci su religioznosti. To je činjenica i ako nam je stalo do radništva i seljaštva kao te mlade naroda i nosioca budućnosti onda svakako bi se trebao lojalno miriti s činjenicom da ih njihova vjera podržava u očuvanju kreveta, radnih sposobnosti i u poletu izgradnje ljepše budućnosti onih koji nadolaze.

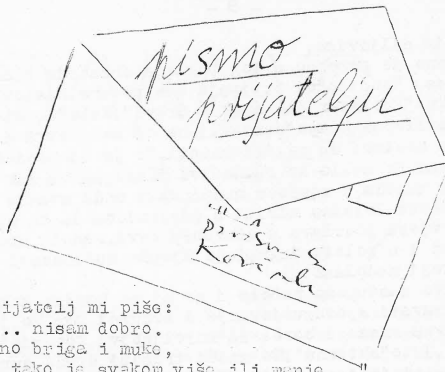
Živo zastupamo načelo i za nj se borimo kako postizavati sporazumjevanje i sveopći mir. To je ona divna misao i borba za "miroljubivu koegzistenciju". I to "aktivnu". To znači tražiti svuda suradnju, zajednički jezik, angažiranje svih snaga za zajedničkim ciljevima čovjeka i čovječanstva.

Pitam: nije li vjera i vjerovanje jedna od bitnih snaga i saveznika za mir među ljudima, za progres i oslobođenje čovjeka? Gledam vjernika kao tvorca svoje i tuđe sreće, ljubavi i poštenja. Pravo pronosnje vjere ujedno je utjelovljenje svih komponenata koje čine čovjeka čovjekom.

Ima ljudi koji u stvari lažu sobi samima. Kažu da ne vjeruju i nastoje se prema tomu vladati i dati se voditi. Duboko u sobi osjećaju i pak zov vjere, grižnju duševnih dubina i prisutnost Boga koji ih uznemiruje.

Bez obzira na motive ovakvog vladanja, mislim da je zrelo vrijeme punog prihvataja onih koji vjeruju i hoće da po vjeri žive i takove plodove donose zajednici. To će svima nama donijeti više hrabrosti, korisnosti i bazičnog mira.

Luči

Prijatelj mi piše:
"... nisam dobro.
Puno briga i muke,
no tako je svakom više ili manje..."

.....
To mi daje na znanje
jamačno gurajući u kosu
drhtave ruke.

Kome to piše?
Krhkom čovjeku, što svi smo
-više ili manje-,
možda, da malo iscijedi dušu
od tuge...
ili da pokuša gramić utjehe naći
na putu života
što svakim danom postaje kraći.

Utjehe?
Ta može li čovjek čovjeku
izvući iz sebe ono što nema,
po prirodi svojoj?
Može li zaustaviti nemir

što drhti u biću čovjeka brata?
Potisnut riječju izvora suza
il'rukom tiho, bez šuma,
duševne tuge zatvoriti vrata?

Kako?

Kad svi u duši nosimo tugu,
kad svima suze niz lica teku
i ko' žerava peku i peku
dok kraj nas, bez misli i bola,
potoci, rijeke u korita mora
s mirom vjekova teku i teku...

Tko onda može
smiriti drhtaje srca,
smiriti umorne ruke u kosi;
ulit u dušu svih nemira- Mir?
Ima li netko
od svih slabosti koji je jači?

Prijatelju moj... ima!

Onaj što sa žalosnom Majkom
na prašnjavom putu se sreo
i sreo...

te pružajući ruku ko nebesku jakost
uskrnuo njezina Sina i reko'...
"ne plači..."

Samo On... Prijatelj naš !

.....
Pišem ti ovo...

... iako znaš...

Franjo Balog

Liturgijski kalendar

DUHOVNA OBNOVA O JUBILEJU "BLAŽENOG" MARKA

25. - 27. III održali smo Trodnevnu duhovnu obnovu. PRVI DAN posvetili smo obnovu u Pokojničkom slavlju: bio je to "Petak od Lazara". - DRUGI DAN usmjerili smo misli na pokoru.

A noću u 22 sata okupio se ne veliki broj vjernika, uz poveću grupu Sestara Dominikanki, na noćno Pokojničko slavlje. Vodio je Opat, dok je prigodni propovjednik o. Mario dr. Šikić franjevac stajao na raspolaganje vjernicima za ispovijed. Stariji se naš svijet bunio da je to kasno, pogotovo kad su saznali kako je to bio doživljaj. No, drukčije "noćno" slavlje ne bi moglo biti. Oni koji su pribivali bijahu oduševljeni, zaneseni i dvije i pol ure su im projurile hitre i "no osjetljivo".

Križni put smo obavljali kroz crkvu u ophodu sa svijećama, pokojničkim razmišljanjima i korčulanskim korizmenim prastarim pjesmama.

Zasigurno smo se vratili iza pola noći kućama sretni i bogati.

TREĆI DAN - nedjelja - krenuli smo autobusom i privatnim automobilima u Pupnat u pohode ocu Marku.

Župnik don Ante Marković srdačno nas je pozdravio. Slušali smo propovijed sa osvrtom na život oca Marka, sudjelovali sv. Misi. Na kraju su nad lju bezni domaćini u bratimskoj dvorani obilno počastili, te smo se razdragani vratili natrag u grad.

USKRSNA DUHOVNA OBNOVA

Od 27. III do 10. IV - Uskrsa - održao nam je svake večeri veoma prikladne i privlačne nagovore, domnikanac iz Rijeke o. Ivica Tomljenović.

Što su nam dani odmicali to je svake večeri bilo sve to više slušača. Vjerujemo da je bilo duhovnog ploda, učvršćenja vjere i pristupa svetim sakramentima.

Na Uskrsnoj Euharistizij. svečanosti pater Ivica je divno razlagao i iskreno oduševio punu Katedralu vjernika. Ostavio nas je vedar i zadovoljan svima štp je vidio i proživio u našoj sredini ti jekom tih svetih dana.

KLANJANJE

Mi ne brišemo stečene tradicije. Držimo 40-satno klanjanje. Oltar Gospe od Karmena (od Sakramenta) sestra Sakristanka je ukrasila najvećom ljepotom i sjajem što ga naša Zajednica može prikazati Euharistijskom Kristu. Neka govore da je to

triumfalizam! Da nije tako tih Dena-mogli bismo mi svećenici kupiti brodarske karte i odputovati.

Sakristanku su zdušno pomogli u pripremi radovima i obradima osobito Dinko Dužević, Špiro Depolo i Ivo Dužević uz ostale.

Svake večeri okupljala se masa duša na poklon Trodnevlja uz prisustvo po jedne bratovštine. Tako je Sasvetana bilo 52, Rokovaca 64, a Mihovilaca 51.

Sretni smo što smo prebacili zaključak Klanjanja na Vol. srijedu uvečer. Najprije dočekamo sve tri bratovštine. Tokom vremena će se zasigurno povećati njihov broj. Onda je Pokorničko slavlje uz skraćeno napjeve od starine za Oficij, održana je propovijed o Muci, a potom svečani zaključak Klanjanja po pijaci. Ovo je zaista bilo divno i sve-srdno.

VELIKI ČETVRTAK

Naša Zajednica ne može ni zamisliti nešto ljepše, nešto dostojnije za taj slavni Dan od onoga što se odvije te svete Večeri u našoj crkvi. Obnavlja se nezaboravna slika oltara okruženog sa 12 apostola-12 sasvetana uz misnika. Puna crkva kao da treperi od uzbuđenja i zajedničkog disanja očiju i srca.

Procesija pričešnika mijenjala se ispred oltara, dok svećenici nisu krenuli kroz crkvu pričešćujući veliko mnoštvo duša.

Sav se ceremonijal odvijao mirno i svečano kao nikada. Ministranti su bili sobrani i savršeni! Za sve zaista: Bogu hvala!

VELIKI PETAK

I ove godine se svatko pitao: odkuda u Korčuli toliki broj duša na ovoj svečanosti?

Vrijeme nam nije bilo naklono. Nismo mnogo ni žalili. Glavno je da su bratimi mogli doći do Vele crkve. Bojeći se pogoršanja vremena odredili smo pravac kretanja užeg dijela procesije s baldahinom po pijaci, a bratimi su uz nepregledni sjaj stotina malih i velikih toraca, divnih naših kandelabara, zvijezda, križeva i drugih liturgijskih simbola, stajali u crkvi te u tišini očekivali kraj obreda sa dramatskim pjevanjem "responzorija" iz napola zatvorene sakristije: kad bi pokopan Gospodin...

Sasvetana je bilo 72, Rokovaca 88, Mihovilaca 77. Tako barem vele Rokovci.

Vidjeli smo u tonigama naše ljude kojih inače ne vidimo u crkvi. Da je moguće otresti se stanovitog strahovanja, bilo bi ih mnogo više. Svi mi kad "ovo" vidimo u tonigi, pitamo se: zašto su ti i ti tako nemarni, neki gotovo otpali, neki samo civilni vjenčani? Dali je po Kristovu ovakvo "odpremiti" ili ih pak ljubežno i strpljivo zadržati? Staro je pitanje: dali je bolje paliti i jedva vidljivi žižak ili je bolje proklinjati tamu? Mi u Korčuli držimo da je bolje ono prvo...

USKRSNUĆE GOSPODINA NAŠEGA ISUSA KRISTA

Mnogobrojna, velika procesija krenula je iz Vele crkve do gradskih vrata, kako je običaj, blagosloviti grad. Rokovci nose "Redentura", Mihovinci se

upiru da budu prvi u intonaciji uskrsne pjesme kojoj je zajednički uvijek refren:

Uskorsnut je naš Spasitelj

Bog i Čovik Otkupitelj, - što ponavljamo tisuću puta, a da nikada nikomu nije dosad. A Sasvotani jednako budno pazе da im samo ta tradicijom predviđeni drugi bratimi mogu stupiti na teren gradskih vrata.

Bude sve lijepo, skladno i očekivano.

Na Uskrs je Pričest bila "nepregledna"! A naš Mandolininski zbor dopunjava je svečanost svirkom uskrsnih pjesama.

DONOVINSKA PROSLAVA PRVE GODIŠNJICE

BL. LEOPOLDA BOGDANA MANDIĆA

U nedjelju -1. svibnja- krenuo je i naš autobus za Hercegnovi na ovu proslavu. Iz čitave domovine bilo je mnogo autobusa i hodočasnika.

Putovanje nam je upravo ugodno bilo. Za to se brinuo don Ivo i drugi. Nije minula pjesma, molitva, povijesna tumačenja i šala.

Teško nam je bilo u Hercegovom, jer bijaše premalo mjesta za tolike pa je stoga curio znoj. Ali bijasmo sretni pribivati takovom i tolikom skupu uz Blaženika naše krvi i naših osjećaja.

Bio je prisutan proslavi naš kardinal Franjo Šeper, metropoliti Kuharić i Franić, mnogi biskupi i veliki broj svećenika, redovnika i vjernika.

Popodne smo krenuli do Kotora. Kotorski prostor je nešto osobito. Kotor ima divne crkve, sjajne spomenike katoličke tradicije, prekrasne promenade i velike mogućnosti za odmor, za podvorbu.

U katedrali smo se sreli s relikvijama bl. Hozane Kotorke dominikankе o njezinom jubilarном slavlju 50 god. proglašenja blaženom.

Uvečer smo se vratili u Korčulu noseći u srcima bezbrojne utiske i radost sudjelovanja velikom slavlju.

DUHOVSKA NEDJELJA

Ove godine slavili smo Duhovsku svetkovinu na izvanredan i nezaboravan način. U naš grad stigao je dan prije pjev. zbor Gospe od Zdravlja iz Splita te iste večeri održao duhovni koncert u katedrali s sestara dominikanki.

Sutradan, kod velike mise u katedrali, koju su napunili vjernici, građani i turisti, zbor je pjevao Mozartovu "Missa brevis u D-duru" te nekoliko moteta raznih kompozitora.

Korčula je ostala zadivljena i zanesena izvanrednim pjevom Splitskа. Možemo reći da nikada nаša katedrala nije slušala s toliko oduševljenja jedan pjev. zbor. O. Stanko Romac, franjevac, zborovodja, time je slavio 25 god. rada kao voditelj. Ima se čime ponositi i radovati. K tomu je stvorio od članova jednu plemenitu zajednicu dobara.

Koliko smo mi bili oduševljeni ovakvim nenadnim i umjetničkim darom Splitskа toliko su i oni bili radosni našim skladnim, iako skromnim prijemom i počašću koju smo im iskazali. Onaj oduševljeni i dugi aplauz nakon Mise zasigurno im je najbolje dokazao našu radost i oduševljenje.

I ovim putem izražujemo svima njima našu trajnu zahvalnost!

BLAGDAN GOSPE OD UTJEHA

Na Duhovski ponedjeljak proslavili smo Gospu u sv. Mihevilu. Uokolo crkve obavljaju se veliki građevinski poslovi. To nas nije zaprijelo da na uobičajeni način proslavimo Gospu od Utjeha.

Bio je zapriječen radi gripe jedino Opat sudjelovati svečanosti pa je sav teret preuzeo dođ. Božo Baničević. Večernje bogoslužje bilo je svečano i lijepo, a isto tako i procesija uokolo grada sa Gospinim kipom.

Uspr - zapreka spomenutih radova Prokura Bratovštine se za sve pobrinula i održala svečanošću kako je uobičajeno. Svijeta je bilo mnogo - ali - volje - moglo je biti i više Korčulana!

PRESVETO TROJSTVO - PRVA PRIČEST

Već je tradicionalno da slavimo Prvu pričest naših najmlađih na ovu svetkovinu.

Dobro poučeni i izvježbani prvopričesnici su se okupili u dvorani vjeronauka odakle ih je vje roučitelj don Božo svečano priveo do oltara. Tada su održali prvi dio svog programa uz skladnu obnovu krsnog zavjeta.

Svečanost se odvijala uz prisutnost mnogih roditelja i rodbine i vjernika. Djeca su bila ra sporedjena po svetištu uokolo oltara i u času sv. pričesti misnik im je pristupio i pričestivao. Na kraju su djeca održala nekoliko recitacija.

Domekan je bio priređen za djecu u kuhinji riznice, a odraslima u biblioteci, koji je prošao u srdačnosti i radosti.

Prvopričesnika je ove godine bilo 26.

HOĆE LI BITI KRIZMA ?

Negdje oko ovih dana i svetkovina držali smo da će u Korčuli biti održana sv. Krizma. Zadnji put je održana pred 5 godina!

Međutim novi propisi i uvjeti za održanje i dijeljenje Krizme su takovi da nismo našli mogućnosti i načina da se u ovom roku održi.

Bezbroj puta su misnici istakli vjernicima i kateheta roditeljima kako je bitan uvjet za primanje Krizme na vršetku VIII r. i navije - da budući krizmanici pohađaju marljivo vjeronauk, sv. misu i Sakramente.

Jednako tako da roditelji dadu garanciju sa svoje strane ovakvog vjerskog života na vjeronauku i u crkvi svojih mladih i nakon Krizme time da i oni sami izvršavaju svoje vjerske dužnosti.

Uslovi su razumljivi i za vjernike normalni. Treba ih dakle ostvarivati i tako jamčiti da se sakramenti dijele kršćanima za daljnji vjerski život, a ne zato da "primivši sve svete naredbe" mogu poslije Krizme zanemariti i zaboraviti svojim nehajstvom Krista, Crkvu i primljene obaveze.

Kada će dakle biti kod nas sv. Krizma?

Nitko to ne zna niti može predvidjeti. Željeli bismo na jesen. Sadašnje vjersko prakticiranje u ljetu i starijih i mladih nikako nije garancija da će Krizma biti. Popravimo se, obnovimo živo naše sudjelovanje u vjerskom životu zajednice i molimo se da pokažemo plodove Duha.

TIJELOVO - TILO SLAVNO

Gospodin nam je pružio divan, ljetni dan - kako

ljepše nismo mogli poželjeti. U slavljenju presv. Euharistije narod je predano sudjelovao, osobito podvečer na Euharistiju, slavlju i procesiji.

Braća su sudjelovala uglavnom svojim biranim liturgijskim inventarom. Sasvetana je bilo 35, Rokovaca 26, a toliko i Mihovilaca. Bila je velika ljetna vrućina.

Svetoj pričesti stupio je veliki mimohod vjernika. Mnogstvo djece, osobito prvopričesnici, pružili su pečat slavlju. Djeca su nosila vijence, simbole, a djevojčice posipale cvijećem.

SVETI ANTUN PADOVANSKI

Sveca čitavog svijeta slavili smo u gradu i na njegovoj Glavici. Ondje je uvečer bilo veoma svečano. Okupio se velik broj pobožnog svijeta s onih strana, a također i iz grada. Novo naselje "Zagradac" sa par stotina kršćana povećalo je broj stanovnika tamošnjeg kraja. Naša je zajednička nevolja što do sada nemamo odobrenje brinuti se za priručniju crkvu tom području. Dobri ljudi su spremni ustupiti gradilište. Lokalne vlasti na naša traženja i molbe još ne odgovaraju, mada je ovo pitanje pokrenuto pred nekoliko godina i ponovno smo ga postavljali. Čini se da ćemo biti prisiljeni tražiti pomoć najviših vlasti Republike, jer su upravo najviši predstavnici vlasti za odnose sa vjerskim zajednicama više puta do sada u novinskim napisima, predavanjima i na televiziji, veoma jasno rekli da imamo pravo u novim naseljima tražiti lokaciju i za vjerski objekt. Po njima, planeri su dužni predvidjeti tu mogućnost, kao što je bilo predviđeno, ucertano i u planu o-

vođ kraja, ali je netko nekada izbrisao.

Sadašnja udaljenost mnogih ovako raseljenih obitelji osjeća se dodjeljom u zajednici. Dužni smo dakle "trčati" k njima, kad je njima često veoma teško u grad.

SVETKOVINA SV. PETRA I PAVLA

Slavili smo ovu svetkovinu osobito uvečer uz učešće lijepog broja župljana i djece. Nakon Mise ispunili smo trg pred crkvom sv. Petra, ljubili relikvije Slavljenika, a zatim smo zapalili tradiciionalni "baldahin". Bilo je krike, vike i veselja prisutnih. Sve je brzo prošlo, jer je cmij bio veoma suh (očiti dokaz da nam je zemlja suha!) - pa je brzo plamtio i izgorio.

Spomenimo također da je naš svijet priredio paljenje baldahina i o sv. Ivanu Krst. na pijaceti iznad kupališta. Ondje se bilo okupilo mnogo svijeta i turista.

GOSPINA SLAVLJA

2. srpnja proslavili smo Gospino Pohodjenje t.j. "Gospu od Škoja-Vrnika". Kako je već tradicija: svečanosti su prisustvovali svi Vrnječani i gosti: oko stotinu osoba.

16. srpnja slavili smo Gospu Karmelsku. Ova pobožnost uvriježena je u narodu od davnine, iako ne o nako mnogobrojno kao nekada. Vjernici su učestvovali u Misama, procesiji, sakramentima te palili mnoge svijeće. Mladji su nam u ljetnom sportu.

Božjem narod

J A S A M U S K R N U Ć E I Ž I V O T (Iv. 11, 25)

(Homilija na sprovodu časnog i dragog starca-svećenika Don Jozua Geričića)

Najveća je ambicija svakog pravog svećenika da dostojno i do kraja vjerno vrši ono radi čega je bio posvećen za svećenika, a to je: da bude najvjestitelj Božje riječi i djelitelj otajstvenih Božjih darova, po kojima ljudi postaju dionici božanskoga života.

Zato je i najveća počast, koja se može iskazati jednom preminulom svećeniku, da sveti obred njegova ukopa bude iskorišten i kao prilika da se još jedanput, njegovom zaslugom, navijesti sveta Božja riječ i po svetim otajstvima Euharistijske žrtve i gozbe priskrbi prisutnim članovima Božjeg naroda potrebna milost, koja će naviještenu Božju riječ snažne ucijepiti u njihova srca i pomoći im da u potpunom skladu s tom riječju provode život.

Sretni smo da upravo takovu počast možemo mi danas, uz ovako lijepo učešće vjernog Božjeg naroda, iskazati našem dragom i uglednom preminulom svećeniku don Jozu Geričiću. - Riječi što ćete ih sada s pažnjom poslušati neka vam budu kao posljednja njegova propovijed koju vam on danas kroz moja usta upravlja.

Strah od smrti progoni čovjeka. Smrt je za čovjeka nepodnošljiva, neprihvatljiva. Doći u bivanje zašto

da se nestane, roditi se zato da se umre - to je apsurd, to je besmisao. To smatramo nasiljem svojom naravi, nepodnošljivom krivicom učinjenom našem životu.

Protiv smrti možemo se buniti, ali je beskorisna sva naša pobuna. Ta je mora visjela nad čitavim starim čovječanstvom, a pritište još i danas sve one koji ne prihvaćaju preobrat ljudske situacije - što ga je izveo Krist svojim otkupljenjem.

Otkada se čovjek pojavio na zemlji, otima se smrti, ali uvijek biva od nje svladan i poražen. I najmoćniji postaju pred njom smrvljene podrti ne. I najholičiji i najmudriji pali su na koljena pred tim svemoćnim suparnikom, koji kosi sve bez milosti. Sve osim jednoga, osim Krista, kojega povijest priznaje jedini i konačnim pobjednikom. I on je umro i bio pokopan, ali njegov grob postade najveća bruka za smrt. Taj grob ne bi Kristov konac, nego njegova druga kolijevka.

Ono, što se zbilo s Kristom, zbit će se i s nama, ako budemo doista vjerovali. "Tko u mene vjeruje, živjet će, ako i umre!" (Iv. 11, 26). Koliko je suza obrisalo ovo obećanje! Koliko je očajnika smirilo, koliko srdaca utješilo, koliko duša oslobodilo od mračne vječne noći!

Mi ne klizimo prema ništavilu, prema praznini, nego kročimo prema svjetloj budućnosti. Smrt nije uništenje dragih osoba, nego je naprotiv njihovo preokretanje u jedan bolji život. Nije otkaz, nego unapredjenje na više. Nije likvidacija, nego revalorizacija života, davanje našem životu njegove pune i trajne vrijednosti. Sve što ima istinsku vrijednost i što nam je drago bit će spašeno i bit će nam vraćeno, jer je tako Krist

htio i postigao: "Oče, hoću da i oni budu sa mnom" (Iv. 17, 24). Otac nije Bog mrtvih, nego živih; nije nas stvorio da nas uništi, niti je dao da se rodimo zato da bismo umrli i nestali. On ne radi kao što rade ljudi, koji nešto načine, a zatim unište; najprije sagrađe, a potom razore; ljube, a zatim zaborave; odluče, a zatim se pokaju; podju nã prijed, a zatim se povuku.

Poslije Krista, dakle, svaki je grob nova kolijevka, gdje se ne završava, nego se nanovo počinje; svako je groblje samo spavalistište, gdje se za određeno vrijeme spava, kao što spava žito zrna ispod grumena očekujući proljeće. I mi sa sigurnošću očekujemo čas budjenja: na zvuk anđeoske trublje podignut ćemo glavu, osloboditi se povoja, skršiti pečate smrti, odgurnuti grobni kamen i vratiti se na svijetlo, poput Krista, koji nam je svojom božanskom riječju zajamčio, da će " snagom, kojom je kadaš sebi sve podložiti, preobraziti ove naše bijedno tijelo i suobličiti ga svome slavnome tijelu" (Fil. 3, 21).

U onaj dan ne će biti potrebno da prekapamo zemlju tražeći ostatke svojih dragih. Slično kao uz Kristov prazan grob, anđeli u blještavim odjećama i nama će ponoviti: "Što tražite žive među mrtvima? - Uskrsnuli su i idu pred vama u nove zemlje, pod novim nebesima, na izabrano brdo vječnih blaženstava!"

Zato se mi danas ovim obredom ne rastajemo od našega dragog subrata don Joza, nego ostajemo i dalje u uskrsnom Kristu povezani s njim. I tu našu uzajamnu daljnju povezanost očitovat ćemo uzajamnim pomaganjem po molitvi. Mi ćemo molitvom pomagati njega, ukoliko mu je ta naša pomoć potrebna - za što skoriji ulazak u nebo, a on će svojim zagovorom kod Boga pomagati nas, da bismo svoj zemaljski

stiki život provedili tako, te nas na kraju toga života mogne Krist priznati za svoje dobre i vjerne slugе i obdariti onom neprolaznom i neslučenom srećom za koju se nadamo da je naš dobri don Jozo već uživa.

To je bila riječ našeg oca Biskupa koja se duboko zasjekla u dušu naših vjernika.

Već je vrijeme izbrisalo preko 135 dana, a sat na zvoniku otkucao preko 3.200 sati odkako nas je 10. ožujka ostavio naša stazina don Jozo Geričić preselivši se Gospodinu.

O njegovoj smrti mnogi su i izvan Korčule obavijestili sjećanjima našeg Pokojnika.

Evo ih nekoliko:

"Po Glasu Koncila doznao sam da je umro naš don Jozo. Bio je tjelesno i duhovno zreo za nebo. Tako je dosta pesimistički gledao na vjersko stanje našega grada, ipak je svima bio dobar prijatelj. Njegova blaga ćud i vedra narav dopuštala je svakome da mu se približi. Zato je bio voljen i kao ispovjednik.

Puno mi se je u njemu svidjalo što je u našim crkvenim i pastoralnim problemima imao jasne stavove, ali ih nije nikada iznesio ni branio nikom straću, a uvijek je nastojao na dobrodušan način i drugo smirivati iako su prelazili mjeru.

Možemo biti ponosni kao Korčulani što smo imali tako dobrog čovjeka i svećenika..."

p. Anđelko Fazinić

"Duboku sućut povodom smrti ljubljenog nam i prozlaslužnog don Joza upravljam tebi, katedralnim crkveninarima, bratovštinama. Ne izrecivo žalim što ne mogu sudjelovati opreštaju. Ne uživao se zaslu-

žonog krila Božjega!"
Dubrovnik

Don Pavao Poša

"Zapriječen bolešću doći na sprovod dobrom i dragom našem don Jozu izrazujem duboku sućut kako svoju i svih njegovih generacija vjeroučenika.
Vela Luka Don Ivo Oreb

"Veoma žalim smrt neumornog katehete don Joza. Vječni Sijač riječi bio mi nagrada. Rodbini i korčulanskoj Crkvi bratska sućut!"
Trogir Biskup Ivo Gugić

"Spriječen istovremenim sprovodom u mojoj župi sudjelovati oproštaju od ljubaznog lika našega don Joza, rodbini, vama, korčulanskoj Crkvi kojoj je neprežaljeni pokojnik bio dični sin i Isusov radnik upućujem duboku sućut uz zahvalnu molitvu Gospodinu za našega subrata".
Majkovi Don Augustin Milina

"Zapriječen dužnostima sudjelovati pogrebnom oproštaju šaljem izraze duboke sućuti prigodom smrti i ukopa uzornog Gospodnjeg pastira našeg dragog don Joza Geričića.
Lastovo Don Jerko Peić sa župnom zajednicom.

"Primi Ti i Tvoja župna zajednica moje iskreno i toplo susjećanje prigodom smrti don Joza Geričića. Malenog rasta je bio poput don Boža, ali volike svećeničke duše. Vrlo prijateljski se odnosio prema svima i prema meni. Više puta sam kod njega, kako se to danas voli, obavio pokorničko slavlje. Ozbiljan, još više od samog Opata i uvijek i vazda obućen svećenički, uživao je ugled kako sam vidio i kod Sostara i kod bratima i u cijeloj Tve-

joj zajednici pa je i nama, ljetnim gostima, u-ljivao poštovanje. Bio je skroman i inteligentan i vjerujem da žale za njim svi koji su ga poznavali. Korčula je osiromašena za jednu dobru svećeničku dušu..."
Zagreb župnik Dragutin Kociper

o Komemoraciji - 100 god. prijenosa smrtnih ostataka oca Marka (pučki zvanog "blaženog Marka")
Tvrđića franjeva umrlog u Rimini-u
1877. 24. V I I I 1977.

20. VIII do 23. VIII TRODNEVLJE.

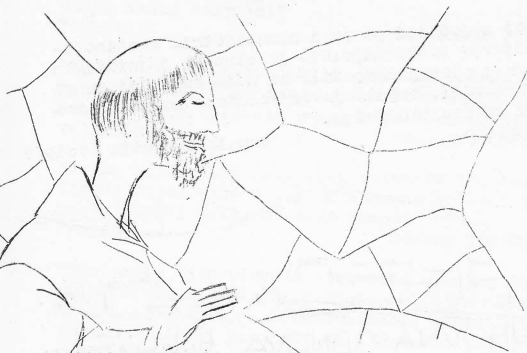
Svake večeri u 18s. održavaju se svečanosti uz bogoslužje i poučni program sa temama:
OBNOVA OBITELJI - ŽIVOT S CRKVOM - NAŠI UZORI

24. VIII - srijeda - DAN KOMEMORACIJE

Jutarnje sv. mise i ispovjeđanje od 5 s. dalje.
U 9,30 s. kreće autobus iz Korčule sa vjernicima
U 10,30s. povorka do rodne kuće o. Marka.

Koncelebrirana misa predvodjena dubrovačkim biskupom Msgr S. Pernekom.
Zajednička Molitva vjernika Presv. Trojstvu za proslavu o. Marka.

JUBILARNA PRIGODA ODATI ZAHVALNOST, PRIKAZATI
MOLBE SVETOM ČOVJEKU NAŠEG OTOKA ! DODJITE !!

PITALI SMO DON PAVLA POŠU ZLATOMISNIKA -
O OCU MARKU . . .

LANTERNA: Pred 50 godina svečano ste slavili 50 god.prijenosa smrtnih ostataka našeg oca Marka Tvrdeića od naroda stalno zvanog "blaženi Marko". Recite nam vaša sjećanja na tu proslavu, jer mi stojimo pred slavljem 100 god.prijenosa 24.VIII.

DON PAVO: Pola vijeka je na izmaku od 50.god.prijenosa oca Marka iz Rimini-a u Pupnat.Bilo je tō slavlje god.1927.Nije stoga čudo što se dosta po jedinosti zaboravilo.No,proslava općenito usjekla mi se u sjećanje tako,da mi njezini glavni korititi neće iz sjećanja izbljediti dok budem živ.

Proslava je bila voličanstvena.Bio je to doživiljaj što ga Pupnat nije doživio iz vremena prijenos posmrtnih ostataka iz Rimini-a,a niti će ga doživjeti vjerojatne-sve dok pupnatski "Siro-

mašak"ne bude beatificiran,uključujući i skorašnjju proslavu 100.obljetnice prijenosa.

Proslavu 50.obljetnice,koju sam kao mladi blatski kapelan zamislio,programirao i organizirao,Pupnačani su neopisivim oduševljenjem bili prihvatili.Predviđjali smo,da će ovom zgodom doći u Pupnat mnoštvo hodočasnika,pak je seoska vlast(Glavar i drugi)navrijeme osigurala tri cisterne pitke vode isključivo za hodočasnike i njihove životinje(mazge): ljeta je bilo veoma sušno i osjećala se nestašica pitke vode.Pupnačani su nekoliko dana prije počeli čistiti i uređivati seoske puteve.Tri dana prije proslave stavila mi se na raspoloženje sva muška i ženska mladež za uljepšavanje i kićenje mjesta.Muškarce sam osobno poveo daleko,preko jednog sata pješačenja,do gusto borove šume u predjelu Ripne.Ondje smo usjekli stotinjak rprobranih uspravnih borova.Razdražena mladež uz veselje i razdragani razgovor i smijeh na ramenima ih je došla u Pupnat. Ženska pak mladež otišla je u područje Kneža nabrati i donijeti graničica jurovike za kićenje borovih stabala,slavoluka,zvonika i pročelja župske crkve.Na vrh svakog bera"standala" vijorila je hrvatska zastava.Tako ukrašeno mjesto dočekalo je brojne hodočasnike.

K tome odabrali smo 12 stasitih mladih ljudi,koji su s oznakama redara na lijevoj ruci bili hodočasnici u svemu pri ruci i održavali red pri gužvi na dan proslave.

Proslavu smo započeli deveticom.Svako veče držali smo krunicu,pjevali litanije i bio je blagoslov sa Presvetim.Uoči svečanosti 23.kolovoza popodne nadošlo je mnoštvo hodočasnika iz Blata i iz ostalih zapadnih župa Otoka,koji-

ma su redari pokazali prostranu Bratimsku kuću i ponudili im da u njoj mogu ponokoji provesti noć. Njihove su mazge Pupnačani vrlo rado primili u kušarama svojih životinja.

Posljednjeg dana dovetnice u 20 sati na zvonjavu i slavljenje večernjeg "Andjeoskog pozdrava" započela je rasvjeta mjesta: pucanje iz maškula i pušaka šašmarica, uz zagušnu petarde, uz bengalsku vatru, uz paljenje raketa i krijesova.

U 21 sat utihnula je vanjska svečanost, a započela pobožnost u župskoj crkvi. Izložili smo Svetotajstvo za noćno pekorničko klanjanje sa svećanom polnoćnom sv. Misom. Klanjanje je trajalo cijelu noć do 6 sati ujutro.

Cijelu noć bila je crkva puna hodočasnika i mještana. Svećenici su se izmjenjivali cijelu noć i bili vjernicima na raspolaganju u ispovjedalicama.

Glavna svečanost -24.kolovoza-započela je u 9 sati na otvorenom prostoru pred crkvom. Bilo je ganutljivo i veličanstveno vidjeti i sudjelovati svojoj svečanoj sv.misi i propovijedi.

LANTERNA: Prigodom 50 god.jubileja- željnom na rodu ste pokazali smrtnu ostatku oca Marka. Kako je to bilo?

DON PAVO: Nakon svečane Mise zatvorili smo crkvu u kojoj se sataala Komisija koja je zapisnički otvorila grob o. Marka. Ustanovila je da se stanje olovnog sanduka i posmrtnih ostataka u njemu posve slaže sa Riminijским zapisnikom čiji je prijepis Komisija imala u rukama. Nakon toga su časnici ostaci bili izloženi na grobu koji je bio "opkoljen" sa 4"redara" i jednim svećnikom pazeći da nobi hodočasnici pri poklonu doticali rukama olovni sanduk. Onda su rastvorili pobočna i pročelna vrata crkve i narod je ulazio

kroz jedna, a izlazio kroz druga vrata. Pojedinci su se mogli zadržati pred časnim grobom samo par sekunda, vidjeti posmrtnu ostatku, kratko se pomliti pred "belaženim" čudotvorcem o. Markom.

Za uredni i bezbučni mimohod vjernika brinuo se skup od 8 redara. Mimohod je besprekidno trajao do pet sati uvečer. Hodočasnici su se zatim presretni, ganuti i zadovoljni počeli razilaziti i vraćati udaljenim domovima.

Komisija je zapisnički sahranila posmrtnu ostatku na istom mjestu, ali u novo izrađenom mramornom grobu.

LANTERNA: Vi ste, dragi naš don Pavo, prošli svoj dugi životni put u neprekinutoj sjeni ovog našeg Velikana duha. Što Vi mislite o "belaženom" Marku?

DON PAVO: Otac Marko bio je istančani asketa, velik pokornik i isposnik koji je velikom bogodanošću sprovodio dječjački i kasnije redovnički život. Gorljivom molitvom i trpljenjem mladog tijela u rodnoj kući siromašnih roditelja, spavajući u podrumu na velikoj stijeni bez ikakve podloge, pokazivao je velik stepen askoze dječaka koji već zarana na svom životnom putu hoće slijediti voljenog i uzornog učitelja, svetog Asiškog Sirotana.

Provođći svetački život kraće vrijeme na Badiji kraj Korčule, a zatim u Rimini-u u Italiji, taj se skromni asketski redovnik uzdigao do visokog stupnja svetosti.

Imao je silno velik ugled- ugled uzornog, svetog redovnika. Svetačkim životom toliko je osvajao i ušvrščivao u vjeri građane Rimini-a, da su mu braća redovnici- dok je o. Marko ležao mrtav na odru u njihovoj crkvi- morali nekoliko puta mijenjati habit, jer su ljudi otkidali i

nosili kućama komadić po komadić habita kao dragocjenu relikviju sveća.

Njegovo rodno mjesto Pupnat s udivljenjem je poštovalo svog Mještanina velikog siromaška u siromašnoj obitelji. Poštovali su njegovu bistrinu i razboritu mladost. Kao dječak mudro je odvrćao sumnjivost od zloće i privlačio ih spasenostom putu Evanđelja.

A od njegove smrti, poštovalo nakon što su mu posmrtni ostaci preneseni u Pupnat god. 1877. neprestano ga štiju kao "sveta" uz neizostavni i nezamjenjivi naziv "blaženi Marko". Takvim nazivom časti ga cijela Korčula, Lastovo i Polješac.

Njegov dan smrti, zvan "Markov dan" t. j. 24. kolovoza u Pupnatu slavi se kao "zapovj. svetkovina". Taj je veliki zavjetni dan, kada ni stariji ni mladji, ni u kući ni izvan kuće, ne rade nikakav posao.

Već na Vigiliju tog dana pristiže mnoštvo raznovrsnih hodočasnika sa zapadnih mjesta Otoka, osobito iz Blata i Vele Luke. Stariji dolaze na mazgama, a mladji pješke ružnim, kamenitim i strmim putovima "priko vrhova". Tako je nekada bilo.

U samom Pupnatu nije bilo nikakva konačišta niti gostionice, već su hodočasnici provodili noć pod vedrim nebom. Samo mali broj mogao je biti prihvaćen od gostoljubivih, nešto bolje stojećih Pupnaćana. Hodočasnici pak iz istočnih strana Otoka kao i sa Polješca dolazili su u malim grupama za ranih sati ovog za njih velikog zavjetnog dana. Hodočasnici bi se tako našli zajedno uokolo župne crkve, na grobu svog slavnog "čudotvorca" da se poklone njegovim smrtnim ostacima.

Obično se tada čuju glasni zahvalni uzdasi i uzvici zahvalnosti za postignute milosti. Svoje to obično popraćeno suzrim očima i pruženim

rukama.

U ranim satima pridošla bi u Pupnat povećana grupa hodočasnika iz Blata. Oni su običavali brodom doputovati iz Prigradice do Knoža, a odatle pješice jedan sat penjali su se teškim brdskim putem do Pupnata. Išli su u procesionalnom redu pjevajući Gospinu krunicu napjevom običajnom u Blatu.

Svaki hodočasnik se u Pupnatu pričesti, a ako treba i idpovijedi.

LANTERNA : Racito nam, u čemu je izvor naredne devocije-štovanja prema ocu Marku ?

DON PAVO : Često pitao sam se i sada se pitam: odakuda toliki religiozni zanos kod mnoštva hodočasnika bez obzira na spol i dob? Odkud im podstrek i volja i vatrena čežnja podnositi tolike terete i tegobe napornog puta? Odkuda im u dušama toliko vatrenog poleta, nutarnjeg zadovoljstva i sreće? Premda pritisnuti obiljem svakodnevnog životnog trnja na licima im se čita duševna vedrina, utjeha, radost, veselje i mir. Za takovo pitanje mogu odgovoriti jednim kratkim i sažetim usklikom: "Divan je Gospodin u Svetima svojim!"

LANTERNA : Kakova je danas devocija (štovanje) otoka Korčule prema "blaženom Marku"?

DON PAVO : Pobožnost je prema o. Marku na osobiti način danas učvršćena u njegovom rodnom mjestu. Tu je živa, konstantna i djelotvorna. Ime oca Marka je na ustima korčulanskih majki vrlo često u njihovim nevoljama i mukama. Ali o ovom Uzoru vjere i pokore malo se govori. Narod ga doživljava u potrebama, iako od svojih svećenika gotovo i ne čuju riječi hrabrenja u pomoć ovog našeg svetog redovnika.

Moderno vrijeme, osobito ono u drugoj polovini dvadesetog stoljeća nije pogodno promicanju što vanja duhovnih veličina. Ali pokornik, isposnik i čudotvorac Otac Marko kao i ostale duhovne vrednote još neprestano žive i živjet će trajno u kršćanskim dušama naših vjernika.

LANTERNA : Što preporučate našim vjernicima prigodom jubilarne 100. god. Oca Marka ?

DON PAVO : Župljani svih župa otoka Korčule i su sjedstva pa i naše Domovine trebali bi slijediti primjer stanovnika rodnog mjesta - Oca Marka. Neka imaju često pred očima i u srcu živi lik moćnog Zagovornika kod Boga, lik velikog pokornika i po-niznog slugu Božjega. U svim svojim potrebama ne-ka ne propuštaju obratiti se njemu za zagovor p-red Božjim licem.

Uz novi životopis o Matanića kao i uz onaj pri-jašnji pok. o. Volnića, pa uz sličice, spomen-medalji-će i drugo što će se nadamo se-izdati o predsto-jećem stogodišnjem Jubiloju, treba pronalaziti i drugo načine za ostvarenje, širenje i produbljiva-nje pobožnosti prema "blaženom Marku". Kod vjerni-ka treba izgrađivati stalna raspoloženja dubljeg otvaranja Bogu po njegovim svetim izabranicima.

Spomen-sličice imat će molitvu Presv. Trojstvu da se proslavi o. Marko svetaškim naslovom "Blažen". Treba to raširiti po svim župama ovog područja. Preporučiti vjernicima da je mole kod kuće. Trebalo bi da župnici to uvedu možda svaki mjesec u molitvi vjernih. Ovakvu svetu propagandu moraju nositi u nagovorima voditelji III Redova.

LANTERNA : Može ste prepatili i bolujete. Dali će-te stići u Pupnat na 100. god. proslavu?

DON PAVO : Ako Bog dopusti, svakako želim u Pupnat. Pomoći vam mogu u duh. iščekivanjima samo svojom no-prestanom molitvom i najboljim željama za uspjeh.

Andelica

U tihoj noći
pred Crkvom je stalo,
dijete malo.
Sklopilo ruke
i Boga dozivalo.

iz
PUPNATA

Otvori mi Bogo vrata,
prije nego svane dan-
Tvoja kuća moj je stan.

Otvorila se vrata Krista
pred dijete stupi Djeva čista,
pa ga pita:
"Gdje si dijete moje milo
u toj tamnoj noći bilo?"

Tražio sam majku svoju-
našao sam Tvoje krilo!"
Tad se hvata njena skuta
da ga čuva od zla puta.

"Dodji dijete u moj stan
čuvat ću te noć i dan!"

Jelena Dukić,
starica, 86 godina, Zagreb

12

ZRCALA

NAŠ SVETI TODOR

"... Čujem za Vaše probleme u gradu i u kući. Molim se i ovako se tješim: zvona sv. Marka po zagovoru moćnog sv. Todoru prodiru nebesa. Čuje ih naš nebeski Otac i draga naša nebeska Majka; Oni će dati zdravlje... To mi je vruća želja. Tim putem i meni je pružena pomoć na mom kalvarijskom putu milosti. Trajno sam zahvalna sv. Todoru, koji me evo našao na sjeveru u skromnoj potleušici, a još će prije pomoći Vama, draga gospodjo Marijo, koja ste naslonjena na Njegovo srce, u Njegovoj ste neposrednoj blizini."

Mi koji smo prošli trnovitim putem i bili već na rubu groba, nekako dublje shvaćamo i suosjećamo sa drugim bolesnicima, a posebno ako su to naši dragi prijatelji...
Subotica s. Blaženka Apan, dominikanka

UVIJEK JEDNO SRCE

"... Čovjek podnaša na ovom svijetu veliku boli,

a malo radosti. Što nas čeka dalje?

Moje misli su evih Uskrasnih dana: uz krasnu Kerčulu punu toplih uspo. na. Ne čudite se: me ni tamo grob mog Renza baš puno ne znači. Jer on je uz mono u kući stalno prisutan "živ" sa puno ljubavi. Ne mogu ni pomisliti na ono par kostiju što su nekad predstavljale tako savršenog čovjeka u svakom smislu. Ali?!...

Uskrs je uvijek za mene bolan: kroz ovo vrijeme izgubili smo najdraže osobe: djevojku Anu koja kao druga mati bila je u našoj kući 50 godina. Redaju se sada datumi smrti mog Renza, mog Pape i drugih. Idemo dalje. Uskrsnuće je...
Zagreb Dosi Fattorini

ŽIVA VJERA UKLANJA BIJEDU

"... Živo sam se nadao vidjeti Vas u svibnju. Prisiljen sam misliti na "izdajstvo". Šalim se u želji da Vas susretnem."

Sa svoje pak strane nadao sam se putovanju u sestrinsku zemlju toliko lijepu i ponosnu, ali su me prilike spriječile.

Želje imam da budete zdravi, a također da Vaše korčulanske ovčice budu vedre i istinski izvršitelji Kristovih ideja koje se pokazuju tako jednostavne za ih prihvatiti, dok naprotiv toliko ih je teško ostvariti.

Ovo je vrijeme toliko izopačeno, bez čvrstih ideja iz onih naših mledenčkih dana, koje ukazuje na neodložnu potrebu svakodnevnice osobne aktivnosti usprkos tolikih sumnji zbog čega je postalo "teško vjerovati".

Srećom ucijepljena vjera još uvijek grije du

šu i srce i mogu reći da nikada nisam osjećao snagu i vrijednost "jednostavnost-duha". Kako u ovim časovima sumnje. Mni se čini da će to nositi vjeru izvan filozofiranja i mudrovanja, ali ta ko i toliko djelotvornu za ovaj čas.

Čini mi se da sam Vas obavjestio kako sam ušao u organizaciju "Sv. Vinka" utemeljenu od prof. Ožar nam još god. 1833. a čini mi se da postoji u kod nas.

To me goni na rad i sili na ostvarenje onakvih djela bez kojih vjora je nešto više od ništa. Bez broj je ljudi koji su potrebni onog osnovnog za život. Prije nisam na to ni mislio, a sada susrećem slučajeve i prilike upravo novjerejatno. Onaj "treći svijet" u stvari se nalazi samo dva koraka od moje kuće.

Mni se čini da će dragi Bog teško oprostiti otudjenost, nemar ljudski prema bližnjemu. Te samatram jednim od najtežih grijeha. Drugi grijesi "tradicionalni" izgledaju mi mnogo lakši, više priliklonjeni ljudskoj naravi i zato više oprostivi.

Oprostite, Oče, ovaj način mog izljava...
Verona

Carlo De Vecchi, advokat

LANTERNIN ZNAČAJ

"Zahvaljujem na pažnji, redovitom slanju Lanterne Sv. Marka. Sve što živi imade svoj organizam. Ako je zdrav, svjedoči za njegovu fizionomiju.

To je uloga Lanterne sv. Marka za zajednicu vjernih, ne samo na otoku i gradu Korčuli, već i za čitavu našu dragu Domovinu, a kapilarno vidim i za neke ljude po kontinentima...

Zagreb

Mato Kuharić

BANKA SVETOG JOZIPA

"... Ovih dana posebno mislim na pokojnu Majku Česlavu koja mi neprestano šapće="Ne zaboravi Banku Sv. Jozipa!" Obnavlja mi se njezina revnost da što više žrtvuje za napredak te lijepe i korisne ustanove preko koje se ujedno širi kult sv. Josipa u dragoj nam Korčuli. Majka Česlava je kroz čitavu godinu skupljala male darove pa da na svetkovinu sv. Josipa sva sretna prva može položiti u ruke svoje Priora skromni dar govoreći: "Uzmi ovo za Banku Sv. Jozipa pa nastoj da prikupiš što više!" Bila je sva ushićena od sreće kad bi joj Priora pokazala kovrtu sa priličnem svotom.

Ovo sam jednostavno prema poticaju ispričala sestrama moleći ih da i one nešto žrtvuju od svog džeparca te da se to pošalje Banki u ime Časne Majke Česlave. Sve su se oduševile i tako se redić čok od \$ 45. Šaljem Vam ovaj možda najmanji doprinos kao znak ljubavi, poštovanja i zahvalnosti prema pok. Majci Česlavi koja je toliko ljubila našeg dragog Zaštitnika i Oca sv. Josipa...
Schorbrooke, Canada

s. Gabriela Batistić

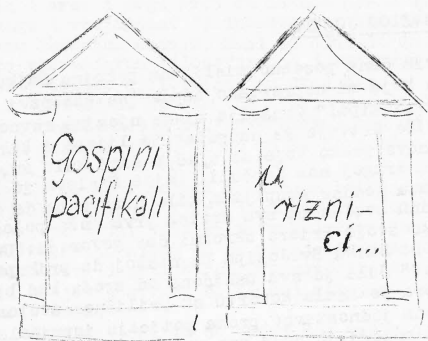
KRATKO I JASNO

"Zahvaljujem na "Lanterni". Svidja mi se njezin neposredan, neizvještačen, domaći i domovinski ton.

"Za kaznu" što mi navodiš pismo bez prethodnog pitanja i odobrenja, šaljem Ti velik, srdačan pozdrav i bratski zagrljaj.

Zagreb

o. Tomo Vereš, dominikanac

Pacifikali su metalne predočnice s odgovarajućim likom sveca ili vjerske tajne, a koje se vješnicima pruža na poljubac preko „Agnus“ u misi. Zato ih narod zove "pace".

Orakvih u Opatskoj Riznici ima pet koji prikazuju Gospu. Ima i drugih.

U najstarijem sačuvanom inventaru Katedrale od 14. i 1541. godine navode se tri pacifikala. Inventari poč. XVII st. navode samo dva i ističu da je jedan oštećen, a drugi malen. Od sredine XVII st. i dalje se navodi onaj "mali"; ali drugi je "novi". Bit će to onaj pacifikal s likom Uskrslog, dok o naj mali mogao bi biti još iz kraja XV st. Ima lik Gospe sa Djetetom.

Iskucan je od srebra i cizeliran. Visina 9cm, a širina 5,8cm. Radjen je u obliku pačotvorine s trokutastim zabatom. Bogorodica je prikazana u sjedećem stavu s nemirnim golišuvim Djetetom. Nabori na njenoj odjeći su bogati, glava nagnuta

u stranu, sve vrlo plastično. Okvir sa strane čine dva reljefna polustupa ukrašena geometrijskim ornamentom rombova i stepenastog kapitela. Donji rub okvira je širok, profiliran i ukrašen renesansnim viticama s listovima palmete, a u sredini je štit. Grba sa sitnim likom možda sveca-biskupa. Trokutasti zabat ispunjen je poprsjem Boga Oca bujne brade i kose, raširenih ruku, a iz njim proviruje desno sitna anđeoska glavića. Nema punce: bit će dakle domaći rad.

Drugi je također srebro, kucano, cizelirano. Vel. 14 za 12,2cm. Ni ovaj nema punce.

Pravokutna ploča s gornjim zaobljenim dijelom. Širok okvir sastoji se od bogate kovrčave vitice s lišćem i cvijećem. U sredini u pravokutnom polju je Picta. Bogorodica je u naboranom plaštu prebačenom preko glave sa velikim zrakastim svetokrugom, sjedi, a na koljenima drži mrtvog Krista. On ima samo malu porizenu oko bokova. Ljevice mu mrtvo pada, a desnica je preko Gospinog ramena. Mrtva glava zabačena na unatrag u profilu, oko nje zrakasti svetokrug. Sve je plošno izvedeno na podlozi matiranoj točkanjem. Nevještiti crtež figure, dok su vitice holje.

Ovaj pacifikal ima i gotičkih elemenata i v-

jerojatno je domaći rad iz XVI st.

Renesansni pacifikal u obliku oltarskog retabla sa lunetom potječe iz XVI st.

Spominje ga dr C. Fiskević u Prilozima god. 1966. Sa strane okvir čine dva pravokutna stup pa plitka s ukrasom naizmjeničnih rozeta i školjki, visokih stepenastih baza i klasičnih kapitela. Na krajevima su akroteriji. U luneti je prikazan Bog Otac-raširenih ruku u plaštu i sa mandorlom u pozadini, njemu sa strane dvije anđeoske glave s krilima, a prazni prostor ispunjava cvijeće.

U sredini je Pietà. Na viškom postolju s ravnom naslonom sjedi Gospa u nabranoj haljini i u plaštu probačnom preko glave držeći na krilu golo mrtvo tijelo Kristovo. Mnogi su detalji izlizani. Ovo je klasična kompozicija, lijepo oblikovana u dubokom reljefu.

Vel. 13 za 7,8cm. Punce nema. Olovo.

Ostala tri srebrna Gospina pacifikala su barokna iz XVII i XVIII st.

Jedan je u obliku oltarića koji završava sa lukom kao široki vijenac plošnog ukrasa vitica isprepletenih s lišćem i cvijećem i anđeoskom glavicom.

Vel. 12,2 za 9,6cm. Punce nema.

Drugi je pravokutna ploča u vrhu zaobljena sa ugraviranim prizorom Pietà. Mrtvi Krist u plahoti je kraj Gospinih nogu. Iza Bogorodice je veliki križ, a unaokolo u oblacima lebde krikate anđeoske glavice. Sve je radjeno graviranim crtačnjem najčešćeg majstora. Vanjski pak široki okvir bogato je ukrašen velikim C volutama, lišćem i

kovčavim cvijećem sa poligonalnim matiranim medjupoljima. Ovo je plitko kucano, ali plastično.

Treći pacifikal je također kucan i cizeliran.

Sreolika ploča izvijenih stranica ukrašenih okvirom žljebova i girlanda lišća i voluta. U sredini je prikazan lik Bogorodice s Djetetom stojeći u poluprofilu tijela, a glave okrenute u desno. Lijepa glava omotana je koprenom, haljina je nabrana, kratkih rukava, fine duge ruke. Likovi imaju velike ukrasne svetokruge. Ispod je lepezasta školjka i lišće.

Vel. 13,5 za 9,5cm. Ima punce: sipa te šesterokut sa krugom i zvjezdicama.

Budući su pacifikali danas potisnuti iz uporabe, po mnogim crkvama i župama nalaze se zabačeni. Još gore ako ih se otudjuje iz crkvenih rukuh. Oni su znak našeg liturgijskog "paxa-mira" - davno prije naših dana i suvremenih preporuka davanja "mira" u liturgiji, a ujedno su i znaci kulturnog ukusa i umjetničkog dometa minulih generacija.

A.F. - I.M.

Dobrotvori

CRKVI SV. MARKA

Nick Šegedin Blacktown, Anto Foretić Pritchard, Marinko Radovanović Essen, Marinko Gatti Mardson, Daniele Dusevich Napoli, Vincenzo Depolo Monferato, Maria Salvatore Gissi, Antonio Smorchinich Ancona, Cvita Blitvić Čara, Stanislava Bartulović Dubrovnik, Mladen Donadini Split, Jorka La Volpicella Rijeka, Nada prof Demetrović Osijek, Tina Radica Dubrovnik, Fani Mikelić Split, Stijepo kap Marinović Split, Dr Vinko Foretić Zagreb.

LANTERNI SV. MARKA

Paola Tedeschi Maple-Ridge, Maria Salvatore Gissi, Andreu-Fabris Cleveland, Zoa Molino Verona, Gvido Bonussi Roma, Giulio Portolan Ancona, Elda Pavonetti Venezia, Marinko Gatti Mardson Park, Gabriclo Bernardi Bari, Branka Karoga Dortmund, Erminia Danese Torino, Ivo Visković Cleveland, Tina Tobain Trieste, Guerrino Rozbowski Trieste.

Marinka Zec Split, Sestre Capurso Dubrovnik, Stije po prof Sladović Split, Olga Petković Blato, Zdenko prof Šenoa Zagreb, Ruža Kamenarović Zagreb, Stanislava Bartulović Dubrovnik, Svetko prof Tedeschi Zagreb, Dr Frane Msgr Franić Split, Zorka Hajdić Dubrovnik, Oci Isusovci Split, Dr Vinko Foretić Dubrovnik, Petronila Zrinčić Trebinje, Mato Kuharić Zagreb, Marija Ivković Zagreb, Lenka Vlahović Split, Andro Milanović Sesevete, Joško Lešaja Zagreb, Dosi Fattorini Zagreb, Ketii Pavlin Viškovo, ob. Ružičić-Radovanović Split, Ida Mossetig Split, Marija Marinović Zagreb, Mario Bakarić Dubrovnik, Zora Reizer Zagreb, Jakica Baničević Split, Justina Jeričević Split, Anka Foretić Dubrovnik, Esmeralda Lučić Dubrovnik, Boris Stražičić Trogir, Dr Herman Katić Zagreb, Svetka Farčić Split, Todorin Depolo Dubrovnik, Tera Šale Žrnovo, Kruna Marinović Split, Stijepo kap Marinović Split, Katarina Marić Zemun, Elza Cviličević Zagreb, Mario Skokandić Žrnovo, Baro Vitaić Zagreb.

BANKI SV. JOZIPA

Marija Salvatore Gissi, Sestre Dominikanke Sherbrooke, Dobrila Stecca Macerata, Simone Portolan Firenze.
Marinka Zec Split, Marija Pilkoć Split, Ruža Kamenarović Zagreb, Tina Radica Dubrovnik, Dr Vinko Foretić Dubrovnik, Nana Fabris Dubrovnik.

NEKROLOG

18.III u dubrov.bolnici umro je MIHO FABRIS u 67.godini.Njegova nas je smrt iznenadila i sve mnogo ožalostila.Ovamo je prevezen i pokopan.Neprogledno mnoštvo ljudi svjedoči kako je sa svima bio dobar, savatko je cijenio njegovu nek.žilavu borbu za život i obitelj.Poštovana je njegova želja da bude pokopan na civilni način.

3.IV naglo je preminuo u Dubrovniku BOŽO KUŠPILIĆ u 65.godini.Kroz pad.za ceste trudio se da pomogne rodnom kraju.Isticao se ljubaznošću i dobrotom.Mnoštvo svijeta ga pratilo na sprovodu kod nas.

8.IV nedaleko od Šibenika na putu iz Rijeke za Korčulu i k svojim smrtno u sudaru je stradao mladi STIPE DAMJANOVIĆ pom.tehničar u 32.godini.Može se zamisliti bol i suosjećaj u ovoj tragediji!Sprovod u Korčuli dignuo je na noge sav grad i okoliš.

14.IV nenadano je preminuo u split.bolnici LOVRO BATISTIĆ u 70.god.života.Pod Sv.Antun se trudio da podigne svoju obitelj.Tih,otvoren i ljubazan za svakoga.Nakon sprovoda mrtvo tijelo odvezeno je u Žrnovo.

11.VI ostavio nas je ANTE BONGUARDO u 65.god.života.Uzorno je podnosio duge i teške bolesničke muke.Ostaje nam u sjećanju kao dragi,mirni i ljubezni sugrađjanin.Sada je odpočinuo u Kristu od svojih patnja.

6.VII u dubokoj i blagoslovljenoj dobi od 94 go dine preselila se Isusu FANI FABRIS. Pripadala je broju naših majki koje nam ostaju uzori u obitelji,u žrtvama,u vjeri,u dodiru sa ljudima.

17.VII naglo je preminuo ANDREU FABRIS u 77.god.života.U Clevelandu je u veljači umrla mu supruga pok Momica i šjor Andre došao do svog Vrnika, rodbine i prijatelja,a kad tamo:Gospodin ga pozvao k sebi.Imao je lijepi sprovod,osobito vjernih mu Vrnika.

S NAMA SJEDINJENI VJEROM U KRISTA USKRSLIOG:

18.III u Zagrebu je preminuo naš ulg.sugrađjanin MIKO CVILICEVIĆ od 90 godina.Uvijek je pohađao Korčulu.Požrtvovno nas je pratio kroz lanternu.

14.V k sebi je pozvao Gospodin MARIJU NIESTER r.Dominković u 86.godini.Umrle je u Linzu gdje je uzorno i pobožno živjela sa obitelji.

13.VI umro je u Zagrebu DRAGA BUZINA u 79.godini.Godinama je požrtvovno suradjivao u uredu sv.Blaža.Bio je odličan gospodin,prijatelj i kršćanin.

11.VII umrla je u Blatu KATA KUNJAŠIĆ u 74.godini.Mrtvo tijelo prevezeno je u rodnu Smokviciu i tamo pokopano.Ona je dugi niz godina živjela s nama u ob.Giumić-Marinović te smo je poznavali kao skromnu,požrtvovnu dušu,sasma prožetu Kristom i crkvenim duhom.

20.VII preminula je smrću anđjela i mučenice do bra naša KATA FABRIS u 86 godini.Prikovana uz Krevet i teške boli mnogo godina samo ju je morala hrabriti vjera i ufanje u Krista.Bijaše uzor strpljivosti kroz suze,Bog joj mora biti svetacka nagrada i blaženstvo.

Liturgijski kalendar

28.VII VIGILIJA SV.TODORA SUZAŠTITNIKA.

Uvečer u 18,30 s.pjevati ćemo Misu sa Večer-
njom. Potom ćemo izložiti Svećeve relik-
vije na čašćenje.

29.VII SVETKOVINA SV.TODORA.-Jutarnje mise su u 6,30,8 i 9,30 sati. Uvečer u 17,30s.slavi- mo Euharistij.svečanost,a zatim ćemo sve- čanom procesijom iskazati poklon i zahval- nost našem moćnom Zaštitniku.

NAKON PROCESIJE SVEČANO ĆEMO UNIJETI U KATEDRALU
SREBRNO-ZLATNI LIT GOSPE VELIKOG ZAVJETA !

30-31 VII,1-2 VIII slavimo Trodnevljem Bogorodicu.
PROGRAM VIDI NA POSEBNOJ STRANI U OVOM BROJU !

15.VIII -ponedjeljak- svetkovina VELE GOSPE.Jutar- nje mise kao nedjeljom,a uvečer u 18,30s. je Svečanost u Sv.Nikole-dok će u Opatskoj crkvi biti večernja misa iznimno u 19 s.

16.VIII BLAGDAN SV.ROMA ZAŠTITNIKA BRATOVŠTINE. Jutarnje mise kao nedjeljom,a uvečer u 18,30s.bit će svečana Misa i procesija.

24.VIII BLAGDAN SV.BARTULA AP.-SUZAŠTITNIKA.

Ujutro je sv.misa u 7 s.i uvečer u 18,30
sa zavjetnom procesijom na pijaci.

TOJE UJEDNO JUBILARNI DAN 100 GOD.PRIJENOSA O.MARIKA
TVRDEIĆA FRANJEVCA U PUPNATU. O TOME GLEDAJ POSEBAN
LIST S PROGRAMOM ! IDEMO U HODOČAŠĆE !!

PUBLIKACIJE

GRBOVI

Naš domorodac u Dubrovniku Vinko Ivančević ko-
ji se vanrednim zanosom bavi historijografijom -
osobito korčulanskom,vrlo često publicira svoje
radove.

Nedavno je tiskao radnju:O kamenim grbovima
na otoku Korčuli(časopis"Dubrovnik"5/76.).Usko-
ro ćemo dočekati i njegov rad o grbovima u samom
građu.Mnogo je truda uložio.Šteta je što se mnogi
grbovi ne mogu identificirati što bi mnogo znači-
lo za poznavanje prilika i naših obitelji.

JOSIP ZMAJIĆ

Istraživanjem korčul.povijesti takodjer se m-
nogo bavi i naš ing.Ambroz Kapor.Nedavno ma je o-
bjavljen rad o korčul.graditelju i sitnoslikaru
Josipu Zmajić.

U zbirkama Kapor i u Gradsko muzeju nalazi se
nekoliko Zmajićevih miniatūra odnosno crteža.

Zmajić je živa umjetnička spona iz poč.XIX st.
sa onima od prije kako i s našim priznatim umjet-
nicima iz XIX i XX st.

ALABASTRI XV ST.

Publicirano je i iscrpno i učeno predavanje na šeg uvaženog dr Cvita Fiskovića (Dubrovnik's Relations With England, Zagreb 1977) o alabastrenim gotičkim reljefima iz XV st. kojih ima na Hvaru, u Dubrovniku, Cavtatu, ali najviše u Čari i u Opatskoj Rznici. Potječu iz engleskih radionica grada Nottinghama sredinom XV st.

PJESNIK KORČULANSKI IVAN VIDALI

Vidali je naš pjesnik renesansnog vremena XVI st. On je prvi pjevao Dubrovniku:

"svuda ga jes puna slava, svud on slovo,
hrvatskih ter kruna gradov se svih zove..."

U ovom Fiskovićevom prilogu iznosi se mnogo informacija o komunalnom životu u Korčuli u XVI st. (Radovi Centra JAZU u Zadru, sv. XXII-XXIII/76).

ŽUPA BLATO OD IV DO XX ST.

Don Ivo Protić, blatski Plovac, publicirao je knjigu o svojoj župi (Blato 1976).

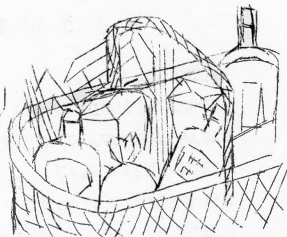
Pisac je pokrenuo pitanje starine Blata.

Osobita mu je zasluga što je postavio odredbe na pitanja kojima bi se stručnjaci trebali pozabaviti. Tek nakon toga mogao bi i on sam donositi po jedine zaključke, koji se bez naučnih istraživanja čine površni.

ČASOPIS "BRAT FRANJO"

Izdaju ga Franjevci u Dbku. Donosi mnogo štiva osobito o franjevaškom radu. Posebno piše i o o. Marku. Cijena mu je 6 din. Izlazi 4 puta godišnje.

NA TABLONU

Jedne svete nedjele sedmega miseca naša organizacija od ribari "Kanjac" priredjuje veliku fraju na Badiju-kako je već diventalo tradicionalno.

Ma ovako oli onako, takve se fraje činu svaku malo u nas. Zato smo foši i čapali tetulu da smo "bonkulovići"! Kargod se pišedu i ricete za učunit dobru fraju. Čapali smo takvu jednu krejanu i ovo jon je kopija:

"Riceta za prvi "maj" od 26. IV 1971. god. u 18s. i 45 minuti.
1. V 1971. god. ujutro u 5,30 uri vaja se skupit p rid konobu. Zapakut bagaje i u 6,15 minuti partit iz "Rampade".

Sobon nosimo:
3 kila mesa, 5 litri mink, 3 litre pičoka, 2 deca uja, 10 deka soli, 5 grami papra, 3 peruna, 2 žmula, 1 radio, jedne gradole, 1 živu, 2 škatule fulmini, bocu kukumari, 6 struca od pola kila kruha polubiloga, 20 deka sira, 3 lomuna, 1 kilo makaruni. Sve ovo dohodi 4.060 dinari (u ono vrinc!)

U fraju idu: Žak, Joško, Andre".

A kad se ide pako u škoje onda vaja ovu spozu almono poduplat! Druga je stvar: ječine, pa pus ta riba čapana oli in škendon kupljena...

Ko nam što more - kad smo taki mi Korčulani!

S A D R Ź A J :

RIJEČ VAMA	Str. 2
PROGRAM POHODA GOSPE VELIKOG ZAVJETA	6
DANAS VJEROVATI ILI NE ?	" 8
PISMO PRIJATELJU	" 10
Liturgijska kronika	" 12
O.BISKUP i DON JOZO:BOŽJEM NARODU	" 22
INTERVJU SA DON PAVLOM POŠA	" 28
ANDJELU IZ PUPNATA	" 35
IZ ZRCALA	" 36
GOSPINI PACIFIKALI U RIZNICI	" 40
Naši Dobrotvori	" 44
NEKROLOG	" 46
LITURGIJSKI KALENDAR	" 48
PUBLIKACIJE O KORČULI	" 49
NA TABLUNU	" 51
SADRŽAJ	" 52

naš telefon:(050)81-049

naš račun="Marko Ev.-Korčula"

br.1080003377 I.K.B.Split 31710-620-21
7200/8s

ARNERT ud. ANKA- GRAD

Naslovna strana:

BOGORODICA
NA POLIPTIHU, XV st.

Izdavač: Župski Ured, Korčula, ul. Biskupije — Uređuje i odgovara: Ivo Matijaca, korčulanski opat — Uredništvo: Korčula, ul. Biskupije — Tisak na vlastitom ciklostilu — Izlazi povremeno
